

Smith Magenis syndroom

Erik

ERIK IS OP HOCKEY

Onze zoon Erik van 18 jaar heeft de afgelopen jaren tal van sporten beoefend; Zwemmen, omdat een kind als het even kan zelfredzaam moet zijn in het water. Kindergym waar we na een jaar mee moesten stoppen, omdat Erik daar niet de structuur meekreeg die hij zo nodig heeft. Paardrijden waar we na enkele jaren mee gestopt zijn, omdat het ons erg veel reistijd kostte vanwege de files. Erik is nu sinds twee jaar lid van MHC Leusden (hockey). Linda, Erik's oudere zus, hockeyt daar al jaren met veel plezier en de vereniging is voor Erik bekend terrein. Omgekeerd kennen de meeste leden van MHCL Erik ook al jaren, waardoor hij zich heel vrij kan bewegen. Niet onbelangrijk voordeel is ook dat het hockeycomplex vlak bij ons huis ligt. Twee jaar geleden is Leusden begonnen met een G/LG team (voor mensen met verstandelijke of lichamelijke beperkingen). Het team bestaat uit kinderen met Down, kinderen met autisme, een spastisch meisje dat wel kan lopen, maar niet goed genoeg voor een gewoon team, en Erik. Het leuke is dat ze echt een team vormen. De autisten krijgen het spelletje al aardig door en leren zelfs al over te spelen en niet recht op het doel af te gaan. De Down kinderen hebben plezier en doen erg hun best maar het blijft moeilijk welk doel van hen is en welk doel van de tegenstander. Het spastische meisje geniet, ze is nu eindelijk niet de slechtste van het team en kan leuk meekomen. En dan natuurlijk Erik. Hij neemt een aparte positie in binnen het team, is veruit de langste en het is per week afwachten of hij met alles mee doet. Deze onvoorspelbaarheid is inherent aan

SMS en vraagt heel wat van trainers en begeleiders. Het team heeft de luxe dat er 7 trainers zijn die of al sportleraar zijn of in opleiding daartoe, of veel ophebben met de doelgroep. De trainers zijn er altijd en zijn zowel enthousiast als geduldig! Erik heeft een 'persoonlijke' trainer, een CIOS student die het erg leuk vindt om met Erik op te trekken. Elke week beginnen ze met een warming up. Op dat moment haakt Erik al af, hij snapt niets van tikkertje en dat soort spelletjes. Dus gaat Barrie met hem warmlopen, overslaan en alvast op het doel slaan. Daarna gaat het hele team hockeyoefeningen doen voor meer spelinzicht en om de stick beter onder controle te krijgen. Het laatste kwartier wordt er een spelletje tegen elkaar gespeeld, de hoofdtrainer maakt de indeling naar kunnen.

Het is echt een feest om te zien hoeveel lol ze met elkaar hebben. Erik heeft geen aanleg, weinig spelinzicht, is zeker niet fanatiek, maar hij heeft veel plezier met alle anderen. Voor de moeders (en steeds meer vaders) langs de lijn is het echt een gezellig, sociaal uurtje geworden. We praten over onze kinderen die ons zoveel zorgen bezorgen, maar die ook zoveel grappige en ontroerende momenten met zich meebrengen. Er zijn tegenwoordig veel clubs die een G/LG team hebben (in Leusden is er korfbal, voetbal, gym en hockey), ik kan jullie aanraden daar eens te gaan kijken om te zien of er een geschikte sport bij zit.

Carolina de Kimpe, moeder van Erik.

